

ת"פ 62027/11/14 - מדינת ישראל נגד עלאם אבו קשק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 62027-11-14 מדינת ישראל נ' אבו קשק (עציר)

בפני
בעניין:
כבוד השופט ד"ר שאול אבינור
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ורד ליכטר-סול

המאשימה

נגד

עלאם אבו קשק (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

הנאשם

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע לפניי, במסגרת הסדר טיעון הכולל גם הסכמות חלקיות לעניין העונש, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי שבכותרת. כמו כן צירף הנאשם שני תיקים נוספים.

(1) התיק העיקרי:

2. כתב האישום המקורי בתיק העיקרי אוזח חלק כללי ותשעה אישומים, שעיקר עניינם בסדרת עבירות של פריצה לרכב וגניבה מרכב, לפי הוראות סעיפים 413 ו-413ד(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), שאליהן התווספו עבירות של גניבת כרטיסי חיוב מכלי הרכב שנפרצו וניסיונות מוצלחים בחלקם לעשיית שימוש בהם, לפי הוראות סעיפים 16 ו-17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986.

3. בכתב האישום המתוקן נמחקו חמישה אישומים. נותרו בו, אפוא, החלק הכללי וארבעה אישומים (אישומים 5 עד 8), שתמצית עובדותיהם הינה כלהלן:

חלק כללי:

במהלך כשלושה חודשים, בין יום 20.9.13 לבין יום 23.11.13, נהג הנאשם לבצע התפרצויות לכלי רכב בחוף הנפרד בהרצליה. הנאשם נהג להגיע למקום, להתפרץ לכלי רכב ולגנוב רכוש.

לאחר מכן נפגש הנאשם עם אחרת ומסר לה כרטיסי חיוב וחלק מהרכוש שגנב. אותה אחרת קיבלה לידיה את כרטיסי האשראי הגנובים ומשכה כספים מכספומט, מאותם כרטיסים גנובים, בתמורה לתשלום מהנאשם.

במהלך כשלושה חודשים, בין יום 4.7.14 לבין יום 18.10.14, נהג הנאשם לבצע התפרצויות לכלי רכב בחוף הצוק בהרצליה בצוותא חדא עם אחר. האחר היה אוסף את הנאשם במוניתו ומגיע עמו לחוף. שם היה הנאשם יורד מן הרכב, בודק כלי רכבים חונים ומתפרץ לכלי בפתחת חלון או מנעול או שבירת חלון בכלי הרכב (להלן - שיטת הפעולה). הנאשם נהג לגנוב רכוש מכלי הרכב אליהם פרץ, לשוב אל המונית ולמסור לאחר חלק מהרכוש, בין היתר כרטיסי חיוב, לשימושו של האחר.

אישום 5:

ביום 4.7.14, בין השעות 13:00-14:14 או בסמוך לכך, בחוף הצוק בהרצליה, התפרצו הנאשם והאחר בצוותא חדא לרכב בשיטת הפעולה, בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, כדי לבצע גניבה או פשע. הנאשם גנב מהרכב את תיקה של המתלוננת באישום זה ובו 200 דולר, כרטיס חיוב, רב קו, בגדים ומשקפי שמש ונשא אותם עמו מהמקום במונית.

בסמוך לשעה 14:14, בכספומט בתל-אביב, עשה האחר שימוש בכרטיס החיוב או במרכיב ממרכיביו במטרה להונות בכך שמשך ₪ 200 מהכספומט באמצעות כרטיס החיוב. בהמשך, בסמוך לשעה 14:16, בכספומט, עשה האחר שימוש בכרטיס החיוב או במרכיב ממרכיביו במטרה להונות, בכך שמשך ₪ 400 מהכספומט באמצעות כרטיס חיוב.

אישום 6:

ביום 25.10.13, בין השעות 17:00-18:00, בחוף הנפרד בהרצליה, התפרץ הנאשם לרכבו של המתלונן באישום זה, בדרך שאינה ידועה למאשימה במדויק, בכדי לבצע גניבה או פשע. הנאשם גנב מהרכב רכוש של המתלונן, כלהלן: ארנק עור שהכיל שלושה כרטיסי חיוב, 300 ₪, טלפון נייד מסוג אייפון 4.

בהמשך, בסמוך לשעה 18:00 בכספומט בתל-אביב, מסר הנאשם לאחרת את כרטיסי החיוב השייכים למתלונן ואשר נגנבו על ידי הנאשם. האחרת עשתה שימוש בכרטיסי החיוב, במטרה להונות, בכך שניסתה למשוך באמצעותם כסף מהכספומט מספר פעמים, אך פעולותיה נחסמו.

אישום 7:

ביום 20.9.13, בין השעות 15:15-17:15, בחוף הצוק בהרצליה, התפרץ הנאשם לרכבו של המתלונן באישום זה, אשר הגיע לחוף עם ארבעה חברים (להלן ביחד - חמשת המתלוננים), בכך שבשיטת הפעולה, באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה, נכנס אל הרכב בכדי לבצע גניבה או פשע. הנאשם גנב מהרכב רכוש אשר הותירו חמשת המתלוננים, שכלל טלפונים ניידים, כרטיסי חיוב וכסף מזומן.

בסמוך לשעה 16:00, בכספומט סניף בתל-אביב, מסר הנאשם לאחרת את כרטיסי החיוב השייכים לאחד המתלוננים. האחרת עשתה שימוש בכרטיסי החיוב, במטרה להונות, בכך שניסתה למשוך כספים באמצעות כרטיסי החיוב, כשבסופו של דבר הצליחה למשוך סך של

400 נא.

אישום 8:

ביום 23.11.13, בין השעות 11:30-14:00, בחוף הנפרד בהרצליה, התפרץ הנאשם לרכב השייך למתלונן באישום זה, בכך ששבר את החלון האחורי של הרכב, ונכנס אל הרכב בכדי לבצע גניבה. הנאשם גנב מהרכב רכוש אשר הותיר בו המתלונן, שכלל שני כרטיסי חיוב, כרטיסים שונים ו-500 ₪ במזומן.

בסמוך לשעה 12:59, בכספומט בתל-אביב מסר הנאשם לאחרת את כרטיסי החיוב השייכים למתלונן. לאחרת עשתה שימוש בכרטיסי החיוב, במטרה להונות, בכך שניסתה למשוך כספים באמצעות כרטיסי החיוב, אך פעולותיה נחסמו.

4. הנאשם הודה כאמור בעובדות אלה ועל יסוד הודאתו זו הורשע, בכל אחד מהאישומים הנ"ל בעבירות שבהן הוא הואשם, לפי הוראות חוק העונשין וחוק כרטיסי חיוב, כאמור בפסקה 2 דלעיל ובשינויים המחויבים בהתאם לעובדותיו של כל אישום ואישום.

5. הסדר הטיעון כלל כאמור תיקון של כתב האישום ומחיקת חמישה מהאישומים. בנוסף, במישור המהותי, ההסדר כלל הסכמה חלקית לעניין העונש בכך שהמאשימה הגבילה את טיעוניה, ברכיב המאסר בפועל, לעונש של 34 חודשי מאסר.

(2) התיקים המצורפים:

(א) ת.פ. 10073-03-13 (להלן - התיק המצורף הראשון):

6. תמצית עובדותיו של כתב האישום המתוקן בתיק המצורף הראשון הינה כלהלן:

ביום 2.3.13, בין השעות 01:00-03:00 או בסמוך לכך, נפרץ בתל-אביב רכב השייך למתלונן בכתב אישום זה, בכדי לבצע בו גניבה או פשע. מהרכב נגנבה כספת שבה רכוש רב, שכלל בין היתר כ-70 כרטיסי סים וכרטיסי ביקור, פנקס שיקים ודרכון על שם המתלונן, ניירות ומסמכים שונים של חברת אורנג' (להלן - הרכוש).

בשעה 03:00 לערך קיבל הנאשם מאחר את הרכוש המפורט לעיל בודעו כי בפשע נגנב.

7. הנאשם הודה בעובדות אלה, ועל סמך הודאתו הורשע בעבירה בה הואשם בכתב האישום המתוקן בתיק זה, דהיינו: בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע, לפי הוראות סעיף 411 לחוק העונשין.

(ב) ת.פ. 35322-04-14 (להלן - התיק המצורף השני):

8. על פי עובדותיו של כתב האישום בתיק זה, ביום 6.7.13 בשעה 03:00 לערך הפר הנאשם הוראה שניתנה כשורה על ידי בית משפט זה, בתיק מ.ת. 10086-03-13, בכך שלא שהה במעצר הבית הלילי שהוטל עליו.

9. הנאשם הודה בעובדות אלה, ועל סמך הודאתו הורשע בעבירה בה הוא הואשם בכתב האישום בתיק זה, דהיינו: בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי הוראות סעיף 287(א) לחוק העונשין.

ב. תסקיר שירות המבחן:

10. לאחר שהורשע הנאשם התבקש, הלכה למעשה בהסכמה, תסקיר שירות מבחן, וזאת נוכח העובדה שמאסר מותנה חב הפעלה, בן 14 חודשים, תלוי ועומד נגד הנאשם. לטענת הנאשם, הוא ביצע את העבירות על רקע שימוש בסמים מסוכנים ועל רקע זה אף שולב בפרויקט "ראשית" במסגרת בית המעצר. בית המשפט נעתר לבקשה והורה על עריכת תסקיר.

11. התסקיר שנערך והוגש לבית המשפט מפרט בהרחבה את נסיבות חייו של הנאשם, יליד 1973. הנאשם הינו רווק, אב לשלושה ילדים משתי מערכות יחסים שונות. הנאשם גדל בתנאי עזובה והזנחה רגשית ופיסית, וכילד נחשף לאלימות קשה במסגרת משפחתו. הנאשם לא השתלב במערכת החינוך ואף אינו יודע קרוא וכתוב. בגיל צעיר נחשף הנאשם לחברה שולית, באזור מגוריו. בגיל 16 החל לדבריו לצרוך סמים ובגיל 22 החל לצרוך, בנוסף, גם אלכוהול.

12. הנאשם מוכר לשירות המבחן החל משנת 1993, על רקע הרשעותיו הקודמות. על פי האמור בתסקיר, לאחר מעצרו במסגרת התיק דנא ביקש הנאשם להשתלב בטיפול גמילה מסמים בקהילה טיפולית, אך התרשמות שירות המבחן היתה שהדברים נאמרו מהפה ולחוץ על מנת להשתחרר מן המעצר. ואולם, כיום הנאשם לוקח אחריות על העבירות אותן ביצע ומבקש לעשות שינוי בחייו. לדבריו, מעצרו הנוכחי הבהיר לו את חומרת דפוסי התנהגותו הבעייתיים וההתמכרותיים, שלרקעם הוא חזר וביצע עבירות. שירות המבחן התרשם אפוא כי בשונה מהעבר הנאשם הגיע להכרה כי דפוסי התנהגותו הם אכן עברייניים והתמכרותיים.

13. שירות המבחן ער לכך שלנאשם חסרים מקורות תמיכה, והוא מגלה חוסר יציבות. יחד עם זאת, נוכח השתלבותו של הנאשם באופן חיובי בפרויקט "ראשית", והמוטיבציה שהוא מגלה לעריכת שינוי של ממש באורחות חייו, המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בקהילה הטיפולית "אילנות" ולצורך כך לשחררו ממעצרו. עם זאת, הנאשם עצמו ויתר על דיון באופציה זו וביקש שבית המשפט יגזור את דינו כבר עתה.

ג. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

14. ב"כ המאשימה הגישה, כראייה לקביעת העונש, את גיליון הרשעותיו של הנאשם (ע/1). כעולה מגיליון זה, לנאשם 8 הרשעות קודמות. הרשעתו הקודמת הראשונה היא משנת 1993 והאחרונה משנת 2012. מדובר בעיקר בעבירות רכוש, אך גם בעבירות אלימות. על הנאשם נגזרו בעבר עונשים שונים והוא אף ריצה עונשי מאסר בפועל, אך בכל זאת חזר לסורו.

15. בשנת 2004 נגזר דינו של הנאשם בבית משפט זה (ת.פ. 9522/03), בגין עבירות דומות לעבירות דנא, והושת עליו, בין השאר, מאסר מותנה בן 14 חודשים. בשנת 2012 שוב נגזר דינו של הנאשם בבית משפט זה (ת.פ. 37319-08-10) ותקופת המאסר המותנה הנ"ל הוארכה בשנתיים נוספות. שני גזרי הדין ניתנו במסגרת הסדרי טיעון, כאשר בתיק האחרון ציין בית המשפט כי הוא מקבל את הסדר הטיעון

נוכח המלצות שירות המבחן וסיכויי השיקום.

16. ב"כ המאשימה הדגישה את הנסיבות המחמירות בעניינו של הנאשם. בתיק העיקרי חזר הנאשם וביצע, ארבע פעמים, התפרצויות "מקצועיות" ומתוכננות, כדרך לעשיית כסף על חשבונם של אחרים. מנגד, כך לטענתה, את הנזק החמור שנגרם לבעלי כלי הרכב כתוצאה ממעשיו של הנאשם לא ניתן לכמת רק במספרים, שכן הם נאלצו להתמודד ולבזבז זמן ואנרגיה על התמודדות עם בירוקרטיה, תיקון כלי הרכב, ביטול תעודות וכדומה.
17. באשר למתחמי העונש ההולמים עתרה ב"כ המאשימה למתחמים מחמירים. הגם שהיא ערה לכך שבעבירה של פריצה לרכב נפסק לא אחת שהרף התחתון של מתחם העונש ההולם יעמוד על שישה חודשי מאסר, לשיטתה נוכח העובדה שכאן עסקין גם בעבירות של הונאה בכרטיסי חיוב שנגנבו יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם מחמיר, בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.
18. בעניין התיקים המצורפים עתרה ב"כ המאשימה, בתיק המצורף הראשון, למתחם עונש הולם מחמיר, בין 5 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל, שכן מדובר בעבירה שקידמה התפרצות לרכב. בתיק המצורף השני עתרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם שבין ענישה צופה פני עתיד לבין 8 חודשי מאסר בפועל.
19. באשר לגזירת העונש בתוך מתחמי העונש ההולמים הדגישה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם. ב"כ המאשימה הדגישה במיוחד את העובדה שבעבר זכה הנאשם לא אחת להקלה בעונש, כאשר המאשימה הלכה לקראתו נוכח השתתפות בהליכי טיפול או שיקום: כך, בת.פ. 9522/03 הסכימה המאשימה בזמנו לחפיפת עונש מאסר מותנה שהופעל, וכך, בת.פ. 37319-08-10 הסכימה המאשימה להארכת המאסר המותנה, שכיום הוא חב-הפעלה. ואולם, חרף זאת הנאשם שב לסורו וחזר לבצע עבירות. בנסיבות אלה, כך לשיטת ב"כ המאשימה, אין מקום להקל בעונשו של הנאשם מטעמי שיקום.
20. יחד עם זאת עמדה ב"כ המאשימה, בהגנותה, על כך שהנאשם זכאי להקלה בשל הודאתו בעובדות כתבי האישום ונטילת האחריות. בנסיבות אלה, כך הסבירה, הגבילה המאשימה את עתירה לעניין העונש לעונש כולל של 34 חודשי מאסר בפועל, לרבות הפעלת המאסר המותנה. בנסיבות העניין, כך לטענתה, עונש מוצע זה הינו עונש ראוי ומאוזן. לבסוף עתרה ב"כ המאשימה, בנוסף, להטלת ענישה כספית.
21. ב"כ הנאשם עתר, מצידו, להקלה בעונשו של הנאשם. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיהן של העבירות, שבביצוען הורשע הנאשם בתיק העיקרי ובתיקים המצורפים, שהינן רובן ככולן עבירות ישנות יחסית, משנת 2013. בהקשר זה, של חלופה הזמן, הדגיש ב"כ הנאשם במיוחד את חלופה הזמן מאז הטלת המאסר המותנה בת.פ. 9522/03 - למעלה מעשור שנים - המצדיק לגישתו הפעלה חופפת במלואה של מאסר מותנה זה.
22. באשר לעברו הפלילי של הנאשם, לשיטתו של ב"כ הנאשם הוא אינו כה מחמיר. עיון מדוקדק בגיליון ההרשעות הקודמות מלמד שלאורך תקופה ממושכת נמנע הנאשם מלבצע עבירות. הרשעות הקודמת האחרונה של הנאשם הינה אמנם משנת 2012, אך היא מתייחס למעשים משנת 2007, ומכאן ניתן ללמוד על תקופת הפוגה מתמשכת בפעילותו הפלילית של הנאשם. אמנם הנאשם השתתף בעבר בהליכים טיפוליים אך הוא נקלע למשבר זוגי ורגשי קשה, ועל רקע זה הוא חזר להשתמש בסמים

ולבצע עבירות על מנת לממן את רכישת הסמים.

23. ואולם, לאחר מעצרו בתיק דנא התחנן הנאשם ממש להשתלב בהליך טיפולי, ובסופו של דבר שולב בפרויקט "ראשית" בהצלחה רבה. היום הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו, יש לו יכולת התבוננות פנימית טובה מבעבר ויש לו כוונה מלאה להשתקם. רצינותו של הנאשם בהליך שיקומי זה אף נלמדת מכך שהוא מבקש להמשיך במסגרת הנוקשה של פרויקט "ראשית" ומוותר מרצונו על האפשרות לבקש שחרור לטיפול בקהילה טיפולית, כהמלצת שירות המבחן. עוד יצוין, בהקשר זה, כי בבית המשפט התייצב מר גוטליב, המעורב בפרויקט "ראשית", והצהיר אודות השינוי הדראסטי אותו עבר הנאשם במסגרת ההליך הטיפולי במהלך מעצרו (ר' בפרוטוקול, עמ' 16).

24. ב"כ הנאשם תיאר בהרחבה את הרקע המשפחתי והכלכלי הקשה של הנאשם, אשר גדל בתנאים קשים ביותר, באזור בעייתי ובעזובה פיסית ורגשית. למרות זאת, המשפחה התגיסה לעזור לנאשם, ואף הוכיחה זאת בכך שאספה סכום של 7,000 ₪ - סכום שהינו גבוה מאוד למשפחה זו - על מנת שישמש לפיצוי המתלוננים. נכונות זאת לפיצוי אף מצביעה על רצינות נטילת האחריות והחרטה של הנאשם, והדבר צריך לשמש לקולת עונשו של הנאשם.

25. ב"כ הנאשם חזר והדגיש בטיעונו את הודאתו של הנאשם בעובדות כתבי האישום, בתיק העיקרי ובתיקים המצורפים, ואת נטילת האחריות על ידיו. לשיטתו מדובר בהודאה שחסכה רבות מהמאשימה, הן נוכח העובדה שברשימת עדי התביעה בכתב האישום בתיק העיקרי מופיעים 56 עדים והן נוכח צירופם של שני התיקים המצורפים הנוספים. מדובר אפוא במקרה בו יש ליתן להודאה משקל רב במיוחד, וכך עותרת ההגנה. על רקע כל אלה עתר ב"כ הנאשם להקל עם הנאשם ככל האפשר, ולמעשה להסתפק בעונש שלא יעלה על תקופת המאסר המותנה, שהינו כאמור בן 14 חודשים.

קביעת מתחם העונש ההולם:

ד.

26. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל אירוע עברייני שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.

27. בתיק העיקרי הורשע הנאשם בארבעה אישומים, המהווים ארבעה "אירועים", שעניינם בהתפרצויות לכלי רכב. אמנם באירועים אלה נגנב רכוש, לרבות כרטיסי חיוב, ונערכו ניסיונות - על ידי האחרת - למשוך באמצעותם כספים, לעיתים אף בהצלחה. יחד עם זאת, לא מדובר בנסיבות ביצוע יוצאות דופן ועל כן יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם, בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה, הינו בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל; לכל אירוע.

28. באשר לתיק המצורף הראשון, בו מדובר - לאחר התיקון המשמעותי שנערך בכתב האישום - בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע בלבד, מתחם העונש ההולם הינו בין 3 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 9 חודשי מאסר בפועל. בתיק המצורף השני, בו מדובר בעבירה של הפרת הוראה חוקית, מתחם עונש ההולם, בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה, הינו בין ענישה צופה פני

עתיד לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

29. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בהוראות סעיף 40א לחוק העונשין.

30. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל 8 הרשעות קודמות, רובן בעבירות הדומות לאלה שבביצוען הוא הורשע במסגרת התיק העיקרי. נתון זה הינו בעל משמעות מהותית, שכן יש ללמוד ממנו כי עסקינן בנאשם החוזר ומבצע עבירות דומות גם כאשר בתי המשפט הקלו עמו ונתנו לו הזדמנויות נוספות. זאת ועוד: לא מדובר במקרה בו עומד הנאשם בפעם הראשונה בפני עונש של מאסר בפועל, וכפועל יוצא מכך אין מקום להתחשבות, הננקטת בנסיבות המתאימות, כלפי מי שעומד לראשונה בחייו בפני עונש מאסר. לבסוף, נגד הנאשם גם תלוי ועומד עונש של מאסר מותנה חב הפעלה, בן 14 חודשים, שאף בו לא היה כדי להרתיע אותו מלהמשיך ולבצע עבירות.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי וכן בתיקים המצורפים. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. פשיטא כי יש לזקוף נסיבות אלה, ובמיוחד הוויתור על העדת המתלוננים, לזכותו של הנאשם.

אציין עוד, בהקשר זה, כי מקובלת עליי טענת ב"כ המלומד של הנאשם שהודאת הנאשם במקרה דנא, בפרט נוכח היקף כתב האישום בתיק העיקרי, הינה נסיבה מהותית לקולה (לדין בהפחתה העונשית שיש ליתן לנאשם בשל הודאה בעובדות כתב האישום ואי שמיעת ראיות ר' בגזר דינו של כב' השופט אבו שחאדה בת.פ. (רמ') 45092-04-14 **מדינת ישראל נ' פרץ** (2015)).

עוד יש ליתן משקל, בעניין זה, להפקדת הסכום של 7,000 ₪ לצורך פיצוי המתלוננים. עצם ההפקדה, לפני מתן גזר הדין, מצביעה על נטילת אחריות מלאה על העבירות בהם הורשע הנאשם, ורצון כן לפיצוי נפגעי העבירות, ויש להתחשב בכך לכף קולא.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם הינו יליד שנת 1973, אב לשלושה ילדים: בת בת 14 ושני ילדים קטנים בני 3 ו-6 שנים. כאמור לעיל וכפי שפורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, נסיבות חייו של הנאשם, מקטנותיו, היו קשות. הנאשם גדל בהזנחה ובעזובה קשה והתמכר לשימוש בסמים מסוכנים עוד בימי נעוריו. הנאשם לא למד, ואף אינו יודע קרוא וכתוב. גם נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם הנין קשות, ויש מקום להתחשב בכל הנתונים הנ"ל לקולת העונש.

ו. דיון והכרעה:

31. הנאשם הורשע, בתיק העיקרי, בארבעה אישומים המגבשים ארבעה "אירועים" שונים של התפרצות לכלי רכב, גניבת רכוש לרבות כרטיסי חיוב, וניסיונות למשוך כספים באמצעות כרטיסי החיוב, שבחלקם צלחו. בנוסף, הנאשם צירף שני תיקים, האחד שעניינו בהחזקת רכוש הושג בפשע, דהיינו: רכוש שהושג בהתפרצות לכלי רכב, והשני שעניינו בהפרת תנאי מעצר בית.

עמוד 7

32. בנסיבות העניין, הגם שמדובר ביותר מאירוע אחד, יש לגזור על הנאשם עונש כולל לכל האירועים, בהתאם להוראות סעיף 40(ב) לחוק העונשין. בגזירת עונש זה יש כמובן להתחשב במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, ולשמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין העונש שייגזר; והכל בהתאם להוראות סעיף 40(ג) לחוק העונשין.

33. לחובת הנאשם עומד בעיקר עברו הפלילי המכביד. עבר זה מלמד כי הנאשם שב ומבצע עבירות חרף התחשבות בתי המשפט בו בשל הליכי טיפול ושיקום שבהם השתתף, שלמרבה הצער כשלו כולם. אכן, יש לברך את הנאשם על השתתפותו המוצלחת בפרויקט "ראשית" ועל ההתמדה שהוא מגלה בטיפול שם, כעולה גם מדבריו של מר גוטליב, ויש לקוות כי הפעם באמת ישכיל לערוך את השינוי המיוחל בחייו. יחד עם זאת, נוכח עברו הנ"ל של הנאשם לא ניתן לתת במקרה דנא את הבכורה לשיקולי השיקום.

34. לפיכך - ובהתחשב במכלול השיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר צוינו לעיל - אני גוזר את דינו של הנאשם, ברכיב הענישה של מאסר בפועל, לעונש מאסר בפועל בן 20 חודשים.

35. באשר לעונש המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם כידוע הכלל הוא, כאמור בהוראות סעיף 58 לחוק העונשין, שיש להפעילו במצטבר לכל עונש אחר. על פי הוראות סעיף זה אף נדרשות נסיבות מיוחדות, שעל בית המשפט לפרט בגזר הדין את טעמיהן, על מנת לסטות מהכלל. יחד עם זאת, במקרה דנא קיימות נסיבות כאלה, שכן עסקינן במאסר מותנה ארוך, אשר נגזר על הנאשם לפני למעלה מעשור שנים. בנסיבות אלה, אני מורה על הפעלת המאסר המותנה הנ"ל באופן ששישה חודשים הימנו ירצו במצטבר לעונש שנגזר על הנאשם כאמור לעיל והיתרה בחופף.

36. העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק העיקרי הינן בעלות אופי כלכלי ועל כן מחייבות ענישה כלכלית. יחד עם זאת, בהתחשב בתקופת המאסר שנגזרה על הנאשם, במצבו הכלכלי של הנאשם ובכספים שהופקדו מטעם הנאשם לצורך פיצוי המתלוננים יש להטיל קנס מתון בלבד.

37. לבסוף, באשר לפיצוי המתלוננים, אני קובע כי על הנאשם לפצות בסכום של 1,000 ₪ כל אחד משמונת המתלוננים בתיק העיקרי (באישום 7 מדובר בחמישה מתלוננים). בתיק המצורף הראשון אני פוסק פיצויים נוכח תיקון כתב האישום וחזרת המאשימה מאישומו של הנאשם בהתפרצות עצמה.

לעניין הפיצוי שנפסק למתלוננים בתיק העיקרי, למען הסר ספק מובהר בזה כי מדובר בפיצוי במסגרת הליך עונשי. לפיכך, לא מדובר בפיצוי מעין-נזיקי בגין ערך הגניבה או בפיצוי בשיעור הנזק הקונקרטי שנגרם למתלוננים, אלא בפיצוי שיש בו משום הכרה, ולו סמלית, בסבל ובפגיעות שנגרמו להם.

38. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

(ב) המאסר המותנה, בן 14 חודשים, אשר נגזר על הנאשם בת.פ. 9522/03 בבית משפט השלום בתל-אביב, והוארך בת.פ. 37319-08-10 בבית משפט השלום בתל-אביב, מופעל בזה באופן חלקי במצטבר ובאופן חלקי בחופף לעונש המאסר אשר הוטל כאמור בסעיף-קטן (א) דלעיל.

בסך הכל ירצה אפוא הנאשם 26 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו (24.11.14).

(ג) מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של התפרצות לכלי רכב.

(ד) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה נגד הרכוש למעט עבירה לפי הוראות סעיפים 412 ו-413 לחוק העונשין.

(ה) קנס בסך של 2,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.16 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ו) פיצויים למתלוננים באישומים 5, 6, 7 (חמישה מתלוננים) ו-8 בתיק העיקרי, בסך של 1,000 ₪ לכל מתלונן. על נאשם 1 להפקיד אפוא סך כולל של 8,000 ₪, בקופת בית המשפט, לטובת פיצוי המתלוננים.

המזכירות תעביר את הסך של 7,000 ₪, שהנאשם כבר הפקיד בקופת בית המשפט, לטובת הפיצויים. את הסך הנוסף הנדרש, של 1,000 ₪, יפקיד הנאשם בקופת בית המשפט עד ליום 1.10.15.

ב"כ המאשימה תעביר למזכירות את פרטי המתלוננים הרלוואנטיים ותוודא את ביצוע האמור בסעיף-קטן זה.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח אב תשע"ה, 03 אוגוסט 2015, במעמד הצדדים.